

at Valglovsforslaget og Grundlovsforslaget var knyttede sammen af de 3 Grundlovspartier, og at man maatte bære sig saaledes ad, som man nu har gjort, for ogsaa at kunne faa Valglovsforslaget ud til Vælgerne. Dette er aabenbart urigtigt. Ved den Demonstration, som de konservative Partier foretog her i Tinget i forrige Uge, har de standset Valglovsforslagets Behandling, og de kunde have sparet dem deres Demonstration i Dag og dog have naaet, at Valglovsforslaget var kommet ud til Vælgerne. Da Valglovsforslaget var for, var de konservative Medlemmer til Stede her i Salen, de rejste sig den Gang og forlod Salen just paa det Tidspunkt, hvor ifølge Grundloven og Forretningsordenen gyldig Beslutning skulde tages. Det er klart, at det er udenfor Grundlovens Forudsætninger. I Dag har de foretrukket at udeblive — de har formodentlig frygtet en Gentagelse af Udvandringsscenen, som ogsaa kunde være blevet ubehagelig nok for dem. Men en saadan Anvendelse af § 61, hvorved formodentlig i Dag et faktisk Mindretal opnaar at virke som Flertal, er ikke i Overensstemmelse med Grundlovens Mening og heller ikke med dens Ord. Jeg stempler denne Adfærd — og jeg ved mig her i Overensstemmelse med Folketingets store Flertal og med det samlede Demokrati — som liggende udenfor Forfatningens Forudsætninger. Særlig uforsvarlig bliver naturligvis Anvendelsen af et ikke forfatningsmæssigt Middel, naar dette benyttes for at hindre Vedtagelsen af en ny Grundlov, som over 100 af Folketingets Medlemmer kræver, og til at standse den forfatningsmæssige, parlamentariske og politiske Udvikling. Vi har tidligere i vor politiske Historie oplevet, at Grundlovens Bestemmelser misbrugtes i et Partis Tjeneste, og haarde Kampe blev Følgen deraf, men de endte med Demokratiets Sejr. Er der nogen, som tvivler om, at Kampens Gang nu vil blive hurtigere, og at Sejren vil blive lettere at vinde? Men naar nu den Afstemning, ved hvilken henvend Halvdelen af Tingets Medlemmer ikke har villet være til Stede — hvad deres Rigsdagshverv paabød dem at være —, har fundet Sted, bliver det Ministeriets selvfølgelige Pligt at *indstille til Hans Majestæt Kongen, at Landstinget opløses**), saaledes at der kan tilvejebringes et Landsting, der vil virke som saadant efter Grundlovens Bud.“

Ved den foretagne Afstemning over Flertallets Indstilling stemte 33 Medlemmer for denne, medens 32 var fraværende.

For Indstillingen stemte: Degnbol, Nygart, A. L.

*) Se ndfr. pag. 101.